

Neliniștiți și răzvrățiți

Textul de memorat: „Acele lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.” (1 Corinteni 10:11)

Duminică, 4 iulie – Neliniște în pustie

- Numeri 11:1-15;** 1. Poporul a cârtit în gura mare împotriva Domnului, zicând că-i merge rău. Când a auzit Domnul, S-a mâniat, s-a aprins între ei focul Domnului și a mistuit o parte din marginea taberei.
2. Poporul a strigat către Moise. Moise s-a rugat Domnului, și focul s-a stins.
3. Locului acela i-au pus numele Tabeera pentru că se aprinsese focul Domnului printre ei.
4. Adunăturii de oameni, care se aflau în mijlocul lui Israel, i-a venit poftă, ba chiar și copiii lui Israel au început să plângă și să zică: „Cine ne va da carne să mâncăm?”
5. Ne aducem aminte de peștii pe care-i mâncam în Egipt și care nu ne costau nimic, de castraveți, de pepeni, de praz, de ceapă și de usturoi.
6. Acum ni s-a uscat sufletul: nu mai este nimic! Ochii noștri nu văd decât mana aceasta.”
7. Mana semăna cu grăuntele de coriandru, și la vedere era ca bedeliumul.
8. Poporul se risipea și o strângea, o măcina la râșniță, sau o pisa într-o puiă; o fierbea în oală și făcea turte din ea. Mana avea gustul unei turte făcute cu untdelemn.
9. Când cădea roua, noaptea, în tabără, cădea și mana.
10. Moise a auzit pe popor plângând, fiecare în familia lui și la ușa cortului lui. Mânia Domnului s-a aprins cu tărie. Moise s-a întristat
11. și a zis Domnului: „Pentru ce mâniași Tu pe robul Tău și pentru ce n-am căpătat eu trecere înaintea Ta, de ai pus peste mine sarcina acestui popor întreg?”
12. Oare eu am zămislit pe poporul acesta? Oare eu l-am născut ca să-mi zici: „Poartă-l la sânul tău, cum poartă doica pe copil,” până în țara pe care ai jurat părinților lui că i-o vei da?
13. De unde să iau carne, ca să dau la tot poporul acesta? Căci ei plâng la mine, zicând: „Dă-ne carne ca să mâncăm!”
14. Eu singur nu pot să port pe tot poporul acesta, căci este prea greu pentru mine.
15. Decât să Te porți așa cu mine, mai bine omoară-mă, Te rog, dacă mai am vreo trecere înaintea Ta, ca să nu-mi mai văd nenorocirea.”
- Numeri 11:16-33;** 16. Domnul a zis lui Moise: „Adună la Mine șaptezeci de bărbați, dintre bătrânii lui Israel, din cei pe care-i cunoști ca bătrâni ai poporului și cu putere asupra lor; adu-i la Cortul întâlnirii și să se înfățișeze acolo împreună cu tine.
17. Eu Mă voi coborî și îți voi vorbi acolo; voi lua din Duhul care este peste tine și-L voi pune peste ei ca să poarte împreună cu tine sarcina poporului și să n-o porți tu singur.
18. Să spui poporului: „Sfințiți-vă pentru mâine și aveți să mâncați carne, fiindcă ați plâns în auzul Domnului și ați zis: „Cine ne va da carne să mâncăm? Căci noi o duceam bine în Egipt!” Domnul vă va da carne și veți mânca.
19. Aveți să mâncați carne, nu o zi, nici două zile, nici cinci zile, nici zece zile, nici douăzeci de zile,
20. ci o lună întreagă, până vă va ieși pe nări și vă veți scârbi de ea, pentru că n-ați ascultat de Domnul care este în mijlocul vostru și pentru că ați plâns înaintea Lui, zicând: „Pentru ce am ieșit noi oare din Egipt?”
21. Moise a zis: „Șase sute de mii de oameni care merg pe jos alcătuiesc poporul în mijlocul căruia sunt eu, și Tu zici: „Le voi da carne și vor mânca o lună întreagă!”
22. Putem tăia oare atâtea oi și atâția boi, ca să le ajungă? Sau nu cumva avem să prindem toți peștii mării, ca să le ajungă?”
23. Domnul a răspuns lui Moise: „Nu cumva s-a scurtat oare mâna Domnului? Vei vedea acum dacă ceea ce ți-am spus se va întâmpla sau nu.”

24. Moise a ieșit și a spus poporului cuvintele Domnului. A adunat șaptezeci de bărbați din bătrânii poporului și i-a pus în jurul Cortului.
25. Domnul S-a coborât în nor și a vorbit lui Moise; a luat din Duhul care era peste el și L-a pus peste cei șaptezeci de bătrâni. Și, de îndată ce Duhul S-a așezat peste ei, au început să proorocească; dar după aceea n-au mai prorocit.
26. Doi oameni, unul numit Eldad, și altul Medad, rămăseseră în tabără, și Duhul S-a așezat și peste ei; căci erau dintre cei scriși, măcar că nu se duseseră la Cort. Și au început să proorocească și ei în tabără.
27. Un tânăr a alergat și a dat de știre lui Moise, zicând: „Eldad și Medad prorocesc în tabără.”
28. Și Iosua, fiul lui Nun, care slujea lui Moise din tinerețea lui, a luat cuvântul și a zis: „Domnule Moise, oprește-i.”
29. Moise i-a răspuns: „Ești gelos pentru mine? Să dea Dumnezeu ca tot poporul Domnului să fie alcătuit din proroci, și Domnul să-Și pună Duhul Lui peste ei!”
30. Apoi Moise s-a întors în tabără, el și bătrânii lui Israel.
31. Domnul a făcut să sufle de peste mare un vânt care a adus prepelițe și le-a răspândit peste tabără cale cam de o zi într-o parte și cale cam de o zi de cealaltă parte în jurul taberei. Aveau o înălțime de aproape doi coți de la fața pământului.
32. În tot timpul zilei aceleia și toată noaptea și toată ziua următoare, poporul s-a sculat și a strâns prepelițe; cel ce strânsese cel mai puțin avea zece omeri. Ei și le-au întins în jurul taberei.
33. Pe când carnea era încă în dinții lor, fără să fie mestecată, Domnul S-a aprins de mânie împotriva poporului; și Domnul a lovit poporul cu o urgie foarte mare.

Luni, 5 iulie – Nemulțumirea este contagioasă

3. **Numeri 12:1-3;** 1. Maria și Aaron au vorbit împotriva lui Moise din pricina femeii etiopiene pe care o luase el de nevastă; căci luase o femeie etiopiană.
 2. Și au zis: „Oare numai prin Moise vorbește Domnul? Nu vorbește oare și prin noi?” Și Domnul a auzit-o.
 3. Moise însă era un om foarte blând, mai blând decât orice om de pe fața pământului.
4. **Numeri 12:4-13;** 4. Deodată Domnul a zis lui Moise, lui Aaron și Mariei: „Duceți-vă toți trei la Cortul întâlnirii.” Și s-au dus toți trei.
 5. Domnul S-a coborât în stâlpul de nor și a stat la ușa Cortului. A chemat pe Aaron și pe Maria, și ei s-au apropiat amândoi.
 6. Și a zis: „Ascultați bine ce vă spun! Când va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis.
 7. Nu tot așa este însă cu robul Meu Moise. El este credincios în toată casa Mea.
 8. Eu îi vorbesc gură către gură, Mă descopăr lui nu prin lucruri grele de înțeles, ci el vede chipul Domnului. Cum de nu v-ați temut deci să vorbiți împotriva robului Meu, împotriva lui Moise?”
 9. Domnul S-a aprins de mânie împotriva lor. Și a plecat.
 10. Norul s-a depărtat de pe Cort. Și iată că Maria era plină de lepră, albă ca zăpada. Aaron s-a întors spre Maria; și iată că ea avea lepră.
 11. Atunci Aaron a zis lui Moise: „Ah, domnul meu, nu ne face să purtăm pedeapsa păcatului pe care l-am făcut ca niște nechibzuiți și de care ne-am făcut vinovați!
 12. Să nu fie Maria ca un copil născut mort, a cărui carne este pe jumătate putredă când iese din pântecul mamei lui!”
 13. Moise a strigat către Domnul, zicând: „Dumnezeule, Te rog, vindecă-o!”

Marti, 6 iulie – Neliniștea duce la răzvrătire

5. **Numeri 13:27-33;** 27. Iată ce au istorisit lui Moise: „Ne-am dus în țara în care ne-ai trimis. Cu adevărat, este o țară în care curge lapte și miere și iată-i roadele.
 28. Dar poporul care locuiește în țara aceasta este puternic, cetățile sunt întărite și foarte mari. Ba încă am văzut acolo și pe fiii lui Anac.

29. Amaleciții locuiesc ținutul de la miazăzi; iebusiții și amoriții locuiesc muntele; și canaaniții și hetii locuiesc lângă mare și de-a lungul Iordanului.”
30. Caleb a potolit poporul care cârtea împotriva lui Moise. El a zis: „Haidem să ne suim și să punem mâna pe țară, căci vom fi biruitori!”
31. Dar bărbații care fuseseră împreună cu el au zis: „Nu putem să ne suim împotriva poporului acestuia, căci este mai tare decât noi.”
32. Și au înnegrit înaintea copiilor lui Israel țara pe care o iscodiseră. Ei au zis: „Țara pe care am străbătut-o, ca s-o iscodim, este o țară care mănâncă pe locuitorii ei; toți aceia pe care i-am văzut acolo sunt oameni de statură înaltă.
33. Apoi am mai văzut în ea pe uriași, pe copiii lui Anac, care se trag din neamul uriașilor: înaintea noastră, și față de ei parcă eram niște lăcuste.”
- 6. Numeri 14:1-10;** 1. Toată adunarea a ridicat glasul și a început să țipe. Și poporul a plâns în noaptea aceea.
2. Toți copiii lui Israel au cârtit împotriva lui Moise și Aaron, și toată adunarea le-a zis: „De ce n-om fi murit noi în țara Egiptului sau de ce n-om fi murit în pustiul acesta?”
3. Pentru ce ne duce Domnul în țara aceasta, în care vom cădea uciși de sabie, iar nevestele noastre și copilașii noștri vor fi de jaf? Nu este oare mai bine să ne întoarcem în Egipt?”
4. Și au zis unul altuia: „Să ne alegem o căpetenie și să ne întoarcem în Egipt.”
5. Moise și Aaron au căzut cu fața la pământ, în fața întregii adunări a copiilor lui Israel care era strânsă laolaltă.
6. Și, dintre cei ce iscodiseră țara, Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, și-au rupt hainele,
7. și au vorbit astfel întregii adunări a copiilor lui Israel: „Țara pe care am străbătut-o noi ca s-o iscodim este o țară foarte bună, minunată.
8. Dacă Domnul va fi binevoitor cu noi, ne va duce în țara aceasta și ne-o va da: este o țară în care curge lapte și miere.
9. Numai nu vă răzvrățiți împotriva Domnului și nu vă temeți de oamenii din țara aceea, căci îi vom mânca. Ei nu mai au niciun sprijin: Domnul este cu noi, nu vă temeți de ei!”
10. Toată adunarea vorbea să-i ucidă cu pietre, când slava Domnului s-a arătat peste Cortul întâlnirii, înaintea tuturor copiilor lui Israel.

Miercuri, 7 iulie – Un mijlocitor

- 7. Numeri 14:11,12;** 11. Și Domnul a zis lui Moise: „Până când Mă va nesocoti poporul acesta? Până când nu va crede el în Mine, cu toate minunile pe care le fac în mijlocul lui?”
12. De aceea, îl voi lovi cu ciumă, și-l voi nimici, dar pe tine te voi face un neam mai mare și mai puternic decât el.”
- 8. Numeri 14:13-19;** 13. Moise a zis Domnului: „Egiptenii vor auzi lucrul acesta, ei, din mijlocul cărora ai scos pe poporul acesta prin puterea Ta.
14. Și vor spune locuitorilor țării aceleia. Ei știau că Tu, Domnul, ești în mijlocul poporului acestuia; că Te arătai în chip văzut, Tu, Domnul; că norul Tău stă peste el; că Tu mergi înaintea lui, ziua, într-un stâlp de nor, și, noaptea, într-un stâlp de foc.
15. Dacă omori pe poporul acesta ca pe un singur om, neamurile, care au auzit vorbindu-se de Tine, vor zice:
16. „Domnul n-avea putere să ducă pe poporul acesta în țara pe care jurase că i-o va da: de aceea l-a omorât în pustiul!”
17. Acum, să se arate puterea Domnului în mărimea ei, cum ai spus când ai zis:
18. „Domnul este încet la mânie și bogat în bunătate, iartă fărădelegea și răzvrătirea; dar nu ține pe cel vinovat drept nevinovat și pedepsește fărădelegea părinților în copii până la al treilea și al patrulea neam.
19. Iartă, dar, fărădelegea poporului acestuia, după mărimea îndurării Tale, cum ai iertat poporului acestuia din Egipt până aici.”

Joi, 8 iulie – Credința în contrast cu încumetarea

- 9. 1 Corinteni 10:1-11;** 1. Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare,
2. toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise;
3. toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească
4. și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stâncă era Hristos.
5. Totuși cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustiu.
6. Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei.
7. Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a șezut să mănânce și să bea; și s-au sculat să joace.”
8. Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii.
9. Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, care au pierit prin șerpi.
10. Să nu cârțiți, cum au cârtit unii din ei, care au fost nimiciți de nimicitorul.
11. Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.
- 10. Numeri 14:39-45;** 39. Moise a spus aceste lucruri tuturor copiilor lui Israel; și poporul a fost într-o mare jale.
40. S-au sculat dis-de-dimineată a doua zi și s-au suit pe vârful muntelui zicând: „Iată-ne! Suntem gata să ne suim în locul de care a vorbit Domnul, căci am păcătuit.”
41. Moise a zis: „Pentru ce călcați porunca Domnului? Nu veți izbuti!
42. Nu vă suiți, căci Domnul nu este în mijlocul vostru! Nu căutați să fiți bătuți de vrăjmașii voștri!
43. Căci amaleciții și canaaniții sunt înaintea voastră și veți cădea uciși de sabie; odată ce v-ați abătut de la Domnul, Domnul nu va fi cu voi.”
44. Ei s-au îndărătnicit și s-au suit pe vârful muntelui; dar chivotul legământului și Moise n-au ieșit din mijlocul taberei.
45. Atunci s-au coborât amaleciții și canaaniții, care locuiau pe muntele acela, i-au bătut și i-au tăiat în bucăți până la Horma.